

DU DÖDAT HAR MIN KÄRLEK

Victor Hugo Wickström (1856–1907).

Frans v. Heland (1843–1923).

SÅNG. *Andantino.* *p*

1. Du dö-dat har min kär-lek, som
låg ej i dess ö - ga en

PIANO. *f* *p*

skänkt mig ljus i mörker, som skänkt mig tu-sen strå-lar av gläd - je varm och
tan - ke på din lyc-ka, en strä - van för din välfärd i - ge - nom lån - ga

p *cresc. - mf*

rik. Du vill kanske för - ne - ka det, men alltför väl jag känner det, att
år? Hur kun-de du för - ö - da den och sar-ga den och dö-da den och

p *cresc. - mf*

f *p*

lyckan som jag länge ägt, ej mera är sig lik. Hur kun - de du väl
läg-ga den med iskall hand i ö-demark på bår? Där lig - ger den i

mf *p*

va - ra så hård i di-na tan-kar, att du min lju-va kär-lek åt
nat-ten med ve - mod på sin pan-na, med tår i brustet ö - ga med

cresc.

dö - den vig-de in? Hur sjöng den ej och spe - la - de, hur
blod bland lös-ta hår. Den sjun-ger ej och spe - lar mer, den

f

log den ej och dan-sa - de! Säg var den ic - ke djup och varm? Säg svek den
skrattar ej och dan-sar mer. Du dö-dat har min kär-lek du, fast du det

p *f*

nå - gon - sin?
ej för - står.

1. Säg, 2. Säg,

p *f* *p* *p*